

Full diocesà

2 de març del 2025

p4 i 5 —Efatà, òrgan de la Delegació de Catequesi

p7 —Publicats els comentaris de Carles Riera

**OMPLE EL SEU COR
FES-LO BATEGAR**

El matrimoni és +

La Conferència Episcopal Espanyola ha tornat a celebrar, per quart any consecutiu, la Setmana del Matrimoni al voltant de Sant Valentí, del 14 al 21 de febrer. Una setmana que es basa en la campanya «El matrimoni és més».

El cor és el centre de la campanya, simbolitzant l'amor i la família com un sol batec. La història d'Edu i Mònica es desenvolupa en tres moments: l'inici inesperat de la relació, el compromís i la vida compartida en el matrimoni. Aquesta última etapa mostra que l'amor no elimina el dolor, però el transforma en força per a tirar endavant.

Impulsada per la Subcomissió Episcopal per a la Família i la Defensa de la Vida, la campanya vol visibilitzar la grandesa i la bellesa del matrimoni cristià, destacant-ne els valors com una proposta positiva.

A més, mira de respondre a dues realitats socials: el descens dels matrimonis, ja que menys joves projecten formar una família, i l'augment dels divorcis.

Per això, s'adreça principalment a persones d'entre vint-i-cinc i quaranta anys que desitgen una relació estable, però també a un públic secundari, d'entre quaranta-cinc i cinquanta-cinc anys, que pot estar afrontant una crisi matrimonial i busca solucions.

«La seva boca parla d'allò que es desborda del seu cor»

Diumenge VIII durant l'any / Cicle C

Lectura del primer llibre de Jesús, fill de Sira

Sacsegeu el garbell, i quedarà el rebuig: així serà l'escòria de l'home quan serà examinat. L'obra del terrisser ha de superar la prova del forn: així serà provat l'home en el moment de donar comptes. El fruit de l'arbre demostra el bon conreu: així, quan l'home doni comptes, es veurà què tenia al cor. No facis l'elogi de ningú abans no hagi estat examinat: és llavors que l'home serà posat a prova. (27,4-7)

Salm responsorial

És bo de lloar-vos, Senyor.
[91]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, quan això que es consumeix es revestirà d'allò que ja no es consumeix, quan aquesta existència mortal es revestirà d'aquella que és immortal, es complirà allò que diu l'Escriptura: «La victòria ha engolit la mort. Oh mort, on és la teva victòria? On és l'agulló que t'incitava?» L'Agulló que incitava la mort és el pecat, i el vigor del pecat ve de la Llei. Però, donem gràcies a Déu: ell ens dona la victòria per Jesucrist, el nostre Senyor. Per tant, germans meus estimats, manteniu-vos fermes, incommovibles, sobre aquest fonament; prodigueu-vos cada dia en l'obra del Senyor, segurs que, en el Senyor, el vostre treball no serà en va. (15,54-58)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles aquest proverbi: «¿Un cec seria capaç de guiar un altre cec? ¿No caurien tots dos dins un clot? No hi ha cap deixeble més instruït que el mestre; només un cop formats, els deixebles arriben a ser com el seu mestre. »¿Per què, doncs, veus l'estella dintre l'ull del teu germà, i no t'adones de la biga que tens dintre el teu ull? ¿Com li pots dir: "Germà, deixa'm, que et trauré aquesta estella de l'ull", si tu no veus la biga en el teu? Hipòcrita, treu-te primer la biga del teu ull, i llavors t'hi veuràs per poder treure l'estella de l'ull del teu germà.

»No hi ha cap arbre bo que doni fruits dolents, ni cap arbre dolent que doni fruits bons. Cada arbre es coneix pels seus fruits: ningú no cull figues dels cards ni raïms de les bardisses. L'home bo, del tresor de bondat que guarda en el cor, en treu a fora la bondat; però l'home dolent, del seu tresor de maldat, en treu el mal. Perquè la seva boca parla d'allò que es desborda del seu cor.» (6,39-45)

«El fruit de l'arbre demostra el bon conreu: així, quan l'home doni comptes, es veurà què tenia al cor. No facis l'elogi de ningú abans no hagi estat examinat: és llavors que l'home serà posat a prova»

«L'arbre bo dona fruits bons»

Andrey Castrillón, prev.

Les imatges i proverbis que fa servir Jesús en l'evangelí d'avui tenen arrels en la tradició sapiencial jueva, on la saviesa divina es comunica a través de dites que uneixen la vida quotidiana amb la dimensió espiritual. Jesús vol indicar un camí de transformació interior, orientant els seus seguidors a viure amb un cor renovat que reflecteixi els valors del Regne: humilitat, coherència i amor misericordiós.

El proverbi dels dos cecs que no poden guiar-se mútuament perquè caurien en un clot subratlla la importància del nostre testimoniatge de vida. Per a guiar els altres en el camí de la fe amb Jesús, hem d'assegurar-nos que som veritables llums i no pas obstacles: guiar sense coherència posa en risc tant el guia com els guiats. La imatge de la brossa i la biga mostra una actitud comuna entre nosaltres: veiem amb facilitat els defectes dels altres, però som cecs davant les nostres pròpies mancances. Jesús fa servir aquest contrast exagerat per a ensenyar la necessitat d'una revisió constant i humil de nosaltres mateixos. La vida cristiana, com a experiència de germanor, demana una actitud fraterna, sincera i misericordiosa, evitant de jutjar amb superficialitat o parcialitat.

La metàfora de l'arbre bo que dona fruits bons i l'arbre dolent que en dona de dolents il·lustra que les nostres obres externes són el reflex del nostre interior. Això ens convida a una revisió interior: què hi ha en el meu cor que no és bo? Què em separa de Déu i del seu amor? Per a viure segons l'evangelí, cal deixar que Déu netegi el nostre interior i transformi el nostre cor en un espai d'amor, perdó i generositat. Com a deixebles de Jesús, som cridats a ser arbres que donen fruits bons: accions que reflecteixin un cor transformat per l'amor de Déu.

La imatge

A prop de la Quaresma deixem la lectura del Sermó del Pla amb dues dites que recorden que no naixem ensenyats, sinó que qualsevol ofici ha de comptar amb l'acció del mestre que instrueix i l'actitud del deixeble que accepta.

Per do de Déu i dels creients posats al costat nostre hem arribat a la fe. I una de les nostres tasques serà compartir-la i esdevenir mestres dels qui se'ns acosten.

El vell mestre (1671). Gerard Dou

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

3 dilluns

— Sant Medir, pagès
Sir 17,20-28 / Salm 31 / Mc 10,17-27

4 dimarts

— Sant Casimir, rei
— Sant Lluci I, papa
Sir 35,1-15 / Salm 49 / Mc 10,28-31

5 dimecres de cendra

Dia de dejuni i abstinència
La Mare de Déu d'Àfrica
— Sant Adrià, mr.
Jl 2,12-18 / Salm 50 / 2C 5,20-6,2 /
Mt 6,1-6.16-18

6 dijous

— Sant Oleguer, bisbe
Dt 30,15-20 / Salm 1 / Lc 9,22-25

7 divendres

Dia d'abstinència
— Stes. Perpètua i Felicitat, mrs.
Is 58,1-9a / Salm 50 / Mt 9,14-15

8 dissabte

— Sant Joan de Déu, fund.
Is 58,9b-14 / Salm 85 / Lc 5,27-32

9 diumenge I de quaresma / Cicle C

— Santa Francesca Romana, vídua
— Sant Pacià, bisbe
Dt 26,4-10 / Salm 90 / Rm 10,8-13 /
Lc 4,1-13

Número 93

Delegació de catequesi: catequesi@bisbatvic.org – Telèfon 647 13 12 28

La Quaresma i el Catecumenat dels infants

Segons aquest itinerari, durant la Quaresma té lloc l'etapa de **purificació i il·luminació**, i per Pasqua la **recepció dels sacraments d'iniciació cristiana**. La lògica en la recepció dels sacraments, en el cas dels infants catecúmens, és la de rebre el baptisme i la primera comunió el mateix dia (idealment, per Pasqua o més endavant amb el seu grup) i esperar a la recepció de la confirmació al temps degut. Si són adolescents, la lògica és rebre els tres sacraments d'iniciació cristiana el mateix dia. Ho trobareu ben explicat en els següents QR:

Purificació i il·luminació

Celebració dels sacraments

Ritu de les entregues

Durant la Quaresma, si no s'ha fet abans, és bo d'anar fent el ritu de les entregues que ens venen del procés catecumenal del primer temps.

El primer curs es fa l'entrega del **Credo** i del **Parenostre**, i el segon curs, la del **Manament nou de l'amor** i la **Celebració del perdó**. Ho trobareu a:

- Guia de 1r curs **Jesús és el Senyor**: Lliuraments del Credo (p. 76) i del Parenostre (p. 134).
- Guia de 2n curs **Jesús és el Senyor**: Lliurament del Manament de l'amor (p. 80) i Celebració del perdó (p. 138).
- Nous materials: **Coneixem Jesús I** (pp. 40-41; 50-51) i **Coneixem Jesús II**: Renovació de les promeses del baptisme (p. 32-33), Lliurament del Manament de l'amor (pp. 40-41) i Celebració del Perdó (pp. 58-59).

Ritus penitencials

Ritu segons el **RICA** (Ritual d'iniciació cristiana d'adults) en el seu apartat per als infants en edat catequètica (pp. 125-135).

Lligat a la preparació de la primera celebració del perdó dins el procés catequètic, els infants no batejats, cap al final de la Quaresma prèvia a rebre el baptisme, haurien de celebrar aquest ritu, que pot ser el mateix dia en què els seus companys rebran el sacrament del perdó:

- Comencem tots junts amb un **cant d'entrada** i amb la **litúrgia de la Paraula** que acaba amb unes **pregàries** (vegeu suggeriments del ritual). Seguidament:

Oració sobre els infants no batejats

Preguem.

Pare misericordiós, que ens heu donat el vostre Fill estimat per a dotar l'home captiu de l'esclavatge del pecat, amb la llibertat dels fills de Déu; mireu bondadosament aquests servents vostres, que ja han experimentat la temptació i reconeixen els seus pecats, i acolliu la seva esperança. Concediu-los de passar de les tenebres a la llum indefectible, netegeu-los dels pecats i, amb el goig de la pau, guardeu-los de tot perill en el camí de la seva vida. Per Crist Senyor nostre. R/ Amén.

Aleshores el celebrant fa la signació sobre el pit dels infants amb l'oli dels catecúmens:

Que us enrobusteixi la força de Crist Salvador, significada amb aquest oli amb què us ungim, en el mateix Crist Senyor nostre, ell que viu i regna pels segles dels segles. R/ Amén.

Aleshores els catecúmens es poden acomiadar o, segons el criteri, poden acabar la celebració penitencial amb els altres:

De l'11 al 13 de febrer van tenir lloc a Roma les Jornadas Nacionales de Delegados de Catequesis. En la fotografia, alguns delegats de Catalunya i les Illes

Nostre Senyor Jesucrist, present enmig nostre, us ha demostrat a vosaltres, N. i N., la seva misericòrdia. Aneu-vos-en el pau (o bé: Torneu ara als vostres llocs i continueu pregant amb nosaltres).

Agenda de formació del catequista 2025

- **Jornada Diocesana de Catequesi:**
Ripoll, dissabte 22 de març (inscripcions obertes fins al 14 de març).
- **Jornades de Responsables de Catequesi:**
Barcelona, 4 i 5 de juliol.
- **Jubileu dels catequistes a Roma:**
26, 27 i 28 de setembre. Més informació: secretaria@sic-cataquesi.cat / 613 85 09 08.
- **Jornades Interdiocesanes de Catequesi:**
Tortosa, 7, 8 i 9 de novembre.

Materials de catequesi

- **Testimonis de Senyor** en català: ja disposem de la nova edició!
També hem reeditat dos dels quadernets esgotats del Projecte Sí per a treballar «Testimonis del Senyor: Tu fas nova la vida i Caminant amb Jesús».
Els materials per a treballar aquest catecisme (guies i quaderns) els trobareu a la web del SIC: Materials/ Descatalogats.
- **Busqueu el Senyor.** Pròxima edició en català del catecisme per als catecúmens i adults.

Servei de llibreria de catequesi

Al Casal de l'Església de Manresa podeu fer-hi comandes, que us arribaran amb el Full (tel. 93 875 32 03 / despatx-inter-manresa@bisbatvic.org).

Darreres aparicions del Papa abans d'ingressar a l'hospital

Redacció

María Caamaño Muñoz, una nena salmantina de dotze anys que pateix sarcoma d'Ewing, ha pogut fer realitat un dels seus grans somnis: assistir a una audiència general del papa Francesc. La María, coneguda com la «princesa futbolera guerrera», es va fer popular quan alçà la copa de la UEFA Euro 2024 a la Cibeles durant la celebració de la Selecció Espanyola de Futbol.

Ara la María està viatjant per Itàlia amb la seva família, i el dimecres dia 19 de feber van fer una parada especial a la Santa Seu per saludar el Sant Pare, segons ha explicat el seu pare, Juan Caamaño, a l'agència EFE.

La jove va rebre recentment el Premi Castella i Lleó dels Valors Humans i Socials 2024, un reconeixement a la tasca de la seva associació La Sonrisa de María, que recapta fons per a la investigació contra el càncer.

A través d'Instagram, la nena ha compartit la seva emoció: «Tots sabeu com soc de creient, i avui, gràcies al que es van dir el meu "profe" Paulino i la meva mare, he pogut fer realitat aquest somni i abraçar el papa, una de les persones més importants del món.» En el missatge l'acompanya una fotografia saludant Francesc.

La María segueix un tractament experimental des de fa un any a l'Hospital Infantil Universitario Niño Jesús de Madrid per combatre aquest càncer poc freqüent, que afecta sobretot infants i joves.

Pregàries per l'estat de salut del Papa

Pocs dies després el Sant Pare va ingressar malalt a la clínica Gemelli, deixant en la incertesa l'Església. La Conferència Episcopal Espanyola anima els fidels catòlics a romandre units en l'oració pel ràpid restabliment del papa Francesc. En aquest sentit, proposa que, en les misses que se celebrin els pròxims dies, es faci una petició expressa per la salut del Sant Pare.

Al mateix temps convida a unir-se a aquesta oració tots els creients d'altres confessions. En el moment de tancar aquesta edició, els metges que supervisen la recuperació del papa Francesc han assegurat que estan informant amb transparència sobre el seu estat de salut.

El Dr. Sergio Alfieri, que ja el va operar l'any 2023, ha explicat que el principal risc és que la infecció que pateix pugui passar a la sang i provocar una septicèmia, cosa que seria complicada de tractar donada la seva edat. Tot i això, ha volgut tranquil·litzar la gent assegurant que, de moment, la infecció està controlada.

Els especialistes han insistit que l'evolució d'un pacient no és una ciència exacta i que qualsevol petit canvi pot alterar l'equilibri de la seva salut. Segons ells, el mateix papa Francesc és conscient de la seva situació i ha demanat que la informació es transmeti amb claredat.

Tragèdia al Congo: 70 assassinats en una església

Redacció

Els cossos de setanta persones foren trobats decapitats i lligats dins una església protestant a Kasanga, a la província de Kivu del Nord, a la República Democràtica del Congo. Segons informacions locals, les víctimes havien estat segrestades tres dies abans en un atac perpetrat pel grup armat Forces Democràtiques Aliades (ADF), vinculat a l'Estat Islàmic. Tot i això, cap organització no ha reivindicat l'autoria de la massacre.

La matinada del dijous 13 de febrer, homes armats van irrompre a la localitat de Mayba, al territori de Lubero, i van obligar els habitants a sortir de casa en silenci. En aquell moment, van segrestar una vintena de cristians. Quan la comunitat intentà organitzar un rescat, els atacants tornaren i capturaren cinquanta persones més.

Els segrestats van ser traslladats a un temple, on foren assassinats. Entre les víctimes hi ha dones, nens i ancians, fet que ha provocat una gran commoció entre la població local. La inseguretat creixent impedeix que moltes famílies puguin recuperar i enterrar els seus difunts, i fins al dimarts 18 de febrer alguns cossos encara romanien a l'església, ja que les condicions no permetien la seva evacuació.

Fugida massiva i tancament d'escoles i esglésies

Davant l'onada de violència i la inestabilitat a la regió, centenars de cristians han hagut d'abandonar les seves llars per buscar refugi en altres zones. La situació de seguretat és tan precària que moltes esglésies, escoles i centres de salut han hagut de tancar la porta.

El llibre

Fe i Vida

Carles Riera

Editorial Claret

218 pp.

16,15 euros

Volum que aplega els comentaris als evangelis dels diumenges dels tres cicles i de les festes, publicats en el nostre Full del 29-11-2020 al 26-11-2023 (més uns quants d'inèdits), a càrrec de C. Riera (Moià, 1959), prevere del bisbat de Vic. El prologuista, Josep M. Rambla, jesuïta, comenta molt encertadament: «Al llarg de tot el recull s'hi descobreix *l'home de lletres*. L'autor és un capellà que ve del món de la filologia i de la literatura. Un filòleg que, en esdevenir capellà, no es desprèn del seu passat, del món de les lletres, sinó que l'integra en el seu ministeri, tot enriquint-lo». I l'autor explica: «En aquestes breus reflexions intentem llegir la paraula de Déu mirant com pot il·luminar el nostre dia a dia; d'aquí el títol: *Fe i vida*. Confiam que el lector hi descobrirà una interpretació atraient dels evangelis i que en traurà algun benefici ara i aquí.» Valuosa aportació de Mn. Carles Riera a la cultura cristiana i catalana.

Santa insatisfacció

Romà Casanova, bisbe de Vic

Estar insatisfet no sempre és bo, no dona pau. Ara bé, quan dic «santa insatisfacció» em refereixo a aquell neguit que ha de néixer en el cor de tot cristià en veure com tantíssimes persones són lluny de la fe cristiana, perquè no coneixen Crist i, per tant, no poden creure en ell ni estimar-lo. Aquesta santa insatisfacció té com a arrel la caritat. Sabem que estimar significa voler el bé de l'altre. I els cristians sabem que el màxim bé que tenim, com a regal de Déu, és la fe en Jesucrist, en el qual coneixem el Pare i rebem el do de l'Esperit Sant. La caritat primera, doncs, respecte a tothom és ajudar-los a trobar-se amb Jesús.

Sense caure en el pessimisme, cal cercar nous camins per a l'anunci evangèlic en una terra que va esdevenint pagana

El *Sínode per l'esperança* que hem celebrat ens aporta, amb la força del treball que s'hi va realitzar, una clara invitació a ser reconèixer la nostra identitat de creients i a esforçar-nos per ser creïbles, per sentir-nos membres d'una Església que «té com a objectiu eixamplar encara més el Regne de Déu» (LG, 9), essent, doncs, més evangelitzadors. La qual cosa equival a l'expressió de Francesc, papa, «ser una Església en sortida». I això s'ho ha de dir cada cristià, cada associació o comunitat, cada parròquia. Ens ho hem de recordar els uns als altres: som en territori de missió. Però ser lloc de missió no significa pas cap derrota, sinó tot al contrari: tenim un camp molt gran per a treballar-hi com a evangelitzadors.

La santa insatisfacció no ens ha de fer caure, doncs, en el pessimisme, sinó que ens ha d'abocar a cercar nous camins per a l'anunci evangèlic en una terra que va esdevenint pa-

gana, sense Déu. Molts infants, joves i adults, actualment, no han escoltat res de la fe cristiana. I per això mateix són capaços de meravellar-se si senten la novetat de l'amor de Déu. Hem de cercar com apropar-nos a les persones que cerquen un sentit a la seva vida, com a reacció a la buidor d'una societat tancada al misteri diví. Un decret sinodal ens diu: «Que les eines de primer anunci es presentin i promoguin, amb discerniment, perquè sigui un ajut a les parròquies i arxiprestats en la seva missió» (76).

No podem quedar-nos quiets després de sentir la santa insatisfacció, ens hem de moure. Tant de bo que en cada parròquia o arxiprestat hi hagués un equip d'evangelització, de persones amb desig missioner! En un àmbit de comunió es va dir aquesta expressió dels escoltes: «Quan el cap corre, la tropa camina; quan el cap camina, la tropa reposa, i quan el cap reposa, la tropa no hi és.» Déu faci que la santa insatisfacció ens doni impuls per a llançar-nos a l'aventura missionera.

